

بسم الله الرحمن الرحيم

احکام قصد اقامت ۲ (جله ۱۳)

۷) در قصد اقامت ده روز ، شروع روز از اذان صبح است

س) در قصد اقامت ده روز، ابتدای روز از چه موقع مورد نظر حضرت تعالی است؛ اذان صبح یا طلوع آفتاب؟
ج) روز از اذان صبح شروع می شود .

۸) منظور از ده روز تمام در قصد اقامت

قصد ده روز کامل از اذان صبح روز اول تا غروب روز دهم کافی است و اگر از بین روز شروع کند تا همان ساعت از روز یازدهم باید بماند.

۹) قصد اقامت بعد از رسیدن به مقصد نه در بین راه

بعد از رسیدن به شهر یا هر محلی اگر می داند که ده روز یا بیشتر آنجا هست ، نماز تمام و روزه صحیح است.

۱۰) جواز خروج از محل اقامت به کمتر از مسافت شرعی به مدت چند ساعت

قصد خروج از محل اقامت به اندازه کمتر از مسافت شرعی اگر به صدق اقامت ده روز ضرر نزنند مثل بیرون رفتن از آنجا به مدت چند ساعت از روز یا شب برای یک بار یا چند بار به شرطی که مجموع ساعات خروج از شش، هفت ساعت بیشتر نشود، در این صورت، قصد خروج به قصد اقامت لطمه نمی زند.

۱۱) با وجود فاصله کم بین دو شهر ، هر دو، محله های یک شهر محسوب می شوند

بین دو شهری که فاصله شان بسیار اندک بوده و به صد متر نمی رسد بطوری که حتی بعضی از خانه ها و خیابان های دو شهر کاملاً به هم متصل شده است ، آن دو، حکم دو محله یک شهر را دارند که خروج از یکی به دیگری مسافرت محسوب نمی شود تا نیاز به حدّ ترخص باشد.

۱۲) معیار حدّ ترخص

بنا بر احتیاط، معیار حدّ ترخص جایی است که هم صدای اذان شهر به آنجا نرسد و هم دیوارهای شهر دیده نشود، ولی بعید نیست که شنیده نشدن اذان برای تعیین حدّ ترخص کافی باشد.